

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 38-39

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐπί τῇ εἰς Πατριάρχην ἀναρρήσει τοῦ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Βουκουρεστίου, Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, Ἐξάρχος Πλαϊνῶν καὶ Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Νικόδημος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τὰ εἰρηνικὰ Αὐτοῦ Γράμματα, τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Ἀριθ. 2248

31 Ἰουλίου 1939

Ἐψηλοπανιερώτατε καὶ ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, Τῇ ἀνεξιχνίαστῳ κελεύσει τῆς Οὐρανίου Προνοίας, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐν. ἔτ., ἀπεδήμησε πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ὁ ἀείμνηστος Μακαριώτατος Μύρων, πρῶτος Πατριάρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας, τυγχάνων κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας καὶ Πρόεδρος τοῦ Ἑπισημοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν ἀκάματον καὶ καρποφόρον αὐτοῦ ἐργασίαν, ἣν μετ' ἐνθέρμου ζήλου ἐπὶ ἡμῖσι αἰῶνα ἀνεπτυξε, τόσον ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὅσον καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ ἐπιπέδῳ, ὡς Ἱεράρχης, ὡς Γερουσιαστής καὶ ὡς Σύμβουλος τοῦ Ἱεροῦ, ἀπέκτησε μεγάλην καὶ ἀφαιτον ἀξίαν, ἣ δὲ Ἐκκλησία διὰ τῆς ἀγάπης αὐτῆς, διὰ τῶν ἐπιμνημοσύνων δεήσεων καὶ τῶν πανηγυρικῶν ἐγκωμίων τὸν περιετύλιξεν εἰς ἐν θαυμάσιον καὶ φωτεινὸν σάβανον. Ἡ χώρα ἐτέλεσε τότε ἐθνικὴν κηδεῖαν καὶ ὁ Ὁρθόδοξος λαός, ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐνδοξὸν ἡμῶν Βασιλέα, τὸν συνώδενσε μετὰ δακρύων μέχρι τοῦ τόπου τῆς αἰωνίου ἀναπαύσεως. Οἱ πάντες παρεκαλέσαμεν καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ὅπως ἀναταύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

Χηρεύσαντος ὅθεν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ῥουμανίας, ἐγένετο ἐκλογὴ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1939 ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Συνεδρίου, ἀποτελουμένου ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἱεραῖς Συνόδου καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου καὶ λαοῦ, ὅπερ, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ καθοδηγήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, εὖρεν εὐλογον νὰ καλέσῃ Ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Μολδαβίας εἰς τὸ ὑψιστὸν ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βουκουρεστίου, Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας, καὶ Ἐξάρχου Πλαϊνῶν, τοῦ Πατριάρχου τῆς Ὁρθοδόξου Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας καὶ Προέδρου τῆς ἀγίας Συνόδου

Ὁ δὲ Μεγαλειότατος καὶ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Βασιλεὺς Κároλος ὁ Β'ος, ἐπικυρώσας τὴν ἐκλογὴν ταύτην τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος, ἠδύοχησε τὴν 5 Ἰουλίου 1939, συνφθὰ τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἔθεσι τῆς ἡμετέρας Χώρας νὰ ἀξιῶσῃ Ἡμᾶς τῆς Βασιλικῆς προβλήσεως καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ ἡμῖν κατὰ τὸς κανόνας καὶ τὰς διατάξεις, τὴν ῥάβδον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου τῶν Ῥουμανικῶν Χωρῶν.

Στοιχοῦντες οὖν παλαιῶ καὶ χριστιανικῷ ἔθει, ὅπερ διατηρεῖται ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ Ὁρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ τῆς πρὸς Κύριον προσκυνήσεως καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, ἀποστέλλομεν πρὸς τὴν Ἡμετέραν Μακαριότητα τὴν εἰρηνικὴν ταύτην ἐπιστολήν, δι' ἧς ἀναγγέλλομεν Αὐτῇ πάντα τὰ, βουλήσει Θεοῦ, τελεσθέντα, ἀπευθύνοντες ἅμα καὶ τὸν ἐκ προγονικῆς παραδόσεως ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Πλὴν ἀναλογιζόμενοι καὶ τὴν ἡμετέραν κλήσιν εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα ὤμεν ὁ δεύτερος Πατριάρχης τῆς Ὁρθοδόξου Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας, δεῖγμα πολυευσπλαγγχίας τοῦ Παναγίου Θεοῦ, ἐπιδειχθεῖσης πρὸς τὴν Ἡμετέραν Ταπεινότητα καὶ ποθοῦντες, ὅπως ἀφιερῶσωμεν πάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις καὶ δλόκληρον ἡμῶν τὸν ζῆλον διὰ τὴν εὐδόωσιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τὴν στερέωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας, ἐν πλήρει ὑποταγῇ βαθυτάτης εὐλαβείας, ἀκραδάντως ἐπιζόμεν, ὅτι ὁ πολυευσπλαγγχνος Θεὸς θὰ ἐλαφρύνῃ τὸ Ἡμέτερον φορτίον, διότι κατὰ τὸ γραφικὸν λόγιον «ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται», ὅτι οὐδεὶς ἐπαινεῖσθω, πᾶς γὰρ ἐπαινος τῷ Θεῷ ἐστι καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὰς ἡμετέρας ἀσθενεῖς δυνάμεις, διότι «τὰ ἀσθενῆ ἐνισχύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ».

Αἰσθανόμεθα βαθεῖαν τὴν χαρὰν καὶ ἐνθάρρουνσιν ὅτι ἔχομεν τὴν εὐκαιρίαν, ὅπως καταστήσωμεν γνωστοὺν πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις, ὅτι σὺν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ φυλάξαι ἀλώβητον τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δυνάμεθα δοῦναι τὴν ἐγγύησιν ὅτι αἰετοτε καὶ καθηκόντως καὶ ὅσον ἡ Ἡμετέρα δύναμις ἐπιτρέπει ἢ ἱερωτέρα καὶ διακαεστέρα φροντίς ἡμῶν ἐστὶ ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν δεσμῶν τῆς ἀγάπης καὶ ἡ συνεργασία μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀγίων Ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἡμετέρων μακαρίων προκατόχων. Διότι, κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ θείου Ἀποστόλου καὶ διδασκάλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, ὑπόχρεοί ἐσμεν «φυλάττειν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», γνωρίζοντες, ὅτι «οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χρι-

στῶ», ὁ δὲ καθ' εἰς «ἀλλήλων μέλη».

Ὅτι δ' ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς, φρονοῦμεν ὅτι οὐκ ἔστι μεγαλειτέρα εὐλογία παρά Κυρίου διὰ τὰς ἡμετέρας ἀσθενεῖς δυνάμεις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ τῇ τόσον ὑψηλῇ, ἣν, ἐλπίζοντες εἰς τὴν βοήθειαν καὶ ὑπείκοντες εἰς τὴν κοινὴν ψῆφον, ἀνελάβομεν κατὰ τὸ γῆρας ἡμῶν, ἢ ὅπως διὰ τῆς ἡμετέρας ταπεινῆς προσπαθείας, δυναθῶμεν νὰ ἐκπληρῶμεν τὰς ἱεράς ταύτας ὑποθήκας, ἐπιμελούμενοι τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἐμπιστευθέντος ἡμῖν Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου καὶ προσπαθοῦντες, ἵνα πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτὸν ἐξοικονομῶνται καὶ πηδαλιουχῶνται ἄνευ ἐμποδίων καὶ ἐν πλήρει εἰρήνῃ πρὸς ὄφελος τῆς λογικῆς ποιότητος.

Ὡσαύτως ζηλώσωμεν, ἵνα ἡ ἡμετέρα ἁγία Ὁρθόδοξος Ῥουμανικὴ Ἐκκλησία συντελῇ καὶ ἐπαγουπνῇ περαιτέρω, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, διὰ τὴν καλὴν διευθέτησιν, τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὴν ἀρρηκτον διατήρησιν τῆς Οἰκουμενικότητος. Ἐσόμεθα δὲ εὐτυχεῖς, ἐὰν ὁ ἐλεήμων Θεὸς χαρίσῃ ἡμῖν τὴν χαρὰν, ὅπως ἴδωμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, διαρκῶς νικῶν καὶ τῆς ἀδελφικῆς συνεννοήσεως, ἥτις δέον νὰ ᾖ τὸ θεμέλιον ὅλων τῶν ἐργασιῶν, τῶν φερουσῶν χαρακτηρὰ κοινὸν Ὁρθόδοξον.

Οἱ χαλεποὶ καιροί, οὓς διέρχεται σήμερον ἡ ἀνθρωπότης, αἱ θλίψεις καὶ αἱ πειρασμοί, οὕτινες παρεκποιοῦσιν ἡμᾶς ἀνὰ πᾶν ἡμέτερον βῆμα, παροτρύνουσιν ἡμᾶς, ἵνα, ἀναθέμενοι ἑαυτοὺς εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ὤμεν ψυχικῶς ὅσον τὸ δυνατόν ἐγγύτερον πρὸς ἀλλήλους, συμβουλευόμεθα καὶ βοηθῶμεν ἀλλήλους πνευματικῶς συχνότερον, πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δὲ ὅταν αἱ φροντίδες τείνωσι νὰ καταλάβωσιν ἡμᾶς. Πλὴν τούτων ἀναφαίνονται εἰς πᾶν ἡμῶν βῆμα προβλήματα καὶ ζητήματα νέα, πνευματικῶν καὶ κανονικῶν περιεχομένου, διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται οὐχὶ μόνον ἐμβάθυνσις εἰς τὰς ἁγίας Γραφάς, ἀλλὰ καὶ συνεργασία καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύσκεψις τῶν διδασκάλων τῆς Θεολογίας ἐξ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Χωρῶν. Ἐκάστη ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίᾳ συναντᾷ σήμερον μεγάλας δυσχερεσκείας, συνεπεία ἐνίων ἐξαιρετικῶν περιστάσεων καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται, ὅπως ἅπασαι αἱ φροντίδες αὗται καὶ αἱ ζυμώσεις ληφθῶσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς Ἐκκλησίας, συντριβῇ ὁ τοῖχος, ὅστις περιφράττει τὴν ἡμετέραν πνευματικὴν ἐνότητα καὶ συμφιλιωθῶσιν αἱ διάνοιαι διὰ τῆς ὅσον ἐνεσθι στενωτέρας προσεγγίσεως πάντων ἐκείνων, οὕτινες κέκληνται νὰ διαδώσωσιν εἰς τὸν κόσμον τὰς διδασκαλίας τῆς ἀληθοῦς πίστεως.

Συνεπεία πάντων τούτων πιστεύομεν ὅτι ἔχομεν οὐχὶ μόνον καθῆκον, ἀλλ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐντολὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καὶ μῖα σκέψει ὁμολογήσωμεν τὴν πρὸς ἀλλήλους βοήθειαν εἰς πᾶσαν στιγμὴν πρὸς καθοδήγησιν τῆς ἡμετέρας ἁγίας Ἐκκλησίας εἰς λιμένα εὐδίου. Ὡς φύλακες τῶν εὐαγγελικῶν διδασκαλιῶν καὶ κήρυκες τῆς ἐρῆνης καὶ τῆς ἀπειρου ἀγάπης, φρονοῦμεν ὅτι οἱ δεσμοὶ τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν εἰσιν ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε σήμερον ἀναγκαῖαι.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὰς ἀδελφὰς ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ τοὺς λίαν ἀγαπητοὺς αὐτῶν ἀρχηγοὺς καὶ οἰακοστροφούς, ἡμετέρους ἐν Κυρίῳ ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς, ὅπως ἀπευθύνωσι προσευχὰς πρὸς τὸν ἐλεήμονα Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἵνα ἐγκαίρως καὶ ἐναργῶς ἔλθῃ ἡ χάρις Αὐτοῦ εἰς βοήθειαν ἡμῶν καὶ εὐδῶσιν τῆς ἐπιθυμίας ταύτης τῆς προσεγγίσεως καὶ συνεργασίας, χάριν τῆς ὁρθῆς πίστεως, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, διαβεβαιοῦντες ἅμα, ὅτι οὐδ' ἡμεῖς παύσομεν ἐν ταῖς ἡμετέραις προσευχαῖς καὶ ἀκολουθίαις μνημονεύειν ἀείποτε τῆς Ἑμετέρας Μακαριότητος ὡς καὶ πάντων τῶν λίαν ἡμῖν ἀγαπητῶν ἀδελφῶν καὶ Ἱεραρχῶν τῶν ἀπανταχοῦ ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

† ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Πρὸς τὴν Α. Ὑψηλοπανιερότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Μητροπολίτην Ἑλλάδος Κον Κον Χρυσάνθον.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς ταῦτα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀπήντησεν.

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Βουκουρεστίου, Ἀρχιεπίσκοπε Οὐγγροβλαχίας καὶ Πατριάρχα Ῥουμανίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργὴ Κύριε Νικόδημε, τὴν Ἑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ὁ ἀγαθὸς Θεός, ὁ συμμέτρος τὰς θλίψεις τὰς παρακλήσεις καὶ εὐφροσύνας συνάπτων, ἴσπν τῇ ἐπιγενομένη τῇ ἀδελφῇ Ῥουμανικῇ Ἐκκλησίᾳ θλίψει διὰ τῆς εἰς Κύριον ἀποδημίας τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου αὐτῆς κυροῦ Μύρωνος, τὴν παραμυθίαν ἐπήγαγεν, ἐν καιρῷ ἐπιστήσας τὸν ἄξιον ἐκείνου διάδοχον, τὴν γερασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα.

Ἐφ' ᾧ ἡ σεβασμία Αὐτῆς Μακαριότης ἔθει ἐπομένη παλαιῶ ἐκ μακρᾶς ἀκολουθίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ κρατήσαντι, ἐξέπεμψεν ἡμῖν γράμματα εἰρηνικά, ἀνθούντα τῷ τῆς ἀγάπης καὶ φιλαδελφίας κάλλει, τῇ 31η Ἰουλίου τοῦ ἐνεστώτος σωτηρίου ἔτους χρονολογούμενα, τὴν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ῥουμανικῆς Ἐκκλησίας αἰσίαν Αὐτῆς ἀνάρρησιν ἡμῖν ἐξαγγέλλουσα, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῆς πίστεως καὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀκριβῆ τήρησιν βεβαιούσα, ἵνα τῇ τῆς πίστεως κοινωνίᾳ τὴν πνευματικὴν ἐν ἀγάτῃ συνάφειαν ἔχομεν.

Ἐπειδὴ δὲ εἰς λαὸς πάντες οἱ εἰς Χριστὸν ἐλπίζοντες καὶ μία Ἐκκλησία νῦν οἱ τοῦ Χριστοῦ, κἂν ἐκ διαφόρων τόπων προσαγορευῆται, χαίρομεν ταῖς οἰκονομίαις τοῦ Κυρίου, ὅς τοὺς καθ' ἑκάστην γενεὰν εὐαρεστοῦντας Αὐτῷ ἐκλέγεται, καὶ γνωρίζει τὰ σκεῦη τῆς ἐκλογῆς, καὶ κέχρηται αὐτοῖς πρὸς τὴν λειτουργίαν.

γίαν τῶν ἁγίων καὶ εἰς τὴν διακονίαν τῶν Ἐκκλησιῶν Αὐτοῦ. Οὗτος ὁ κοινὸς Δεσπότης τοῖς καθήκουσι χρόνοις πρὸς ἑαυτὸν πάλιν ἀνεκαλέσατο τὸν ἀειμνηστον προκατόχον Αὐτῆς κυρὸν Μύρωνα, ὅς ἐν τῷ πολυμερεῖ καὶ πολυτρόπῳ Αὐτοῦ ἔργῳ ἀνεδείχθη Πρωθιεράρχης φρόνιμος καὶ Κυβερνήτης σοφός, ἔρεισμα τῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ Πατρίδος, ἐπὶ δὲ τοὺς οἴκους τῆς ἱεράς ὀκιάδος τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας ἐκάλεσε τὴν γερασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα, Πρωθιεράρχην τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας διαθλοῦντα ἁγῶνα, εὐσταθῆ τὸν τρόπον, ἀκριβῆ τὴν πίστιν καὶ τέλειον τὴν ἐμπειρίαν, ἣν ἐκ τῆς μαθήσεως καὶ ἐκ πολλῶν τῶν περὶ τὴν Ἐκκλησίαν καμάτων συνελέξατο.

Ἐπέτεινε δὲ ἡμῶν τὴν παράκλησιν καὶ χαρὰν ὁ Κύριος, ὅτι ἔδωκεν ἡμῖν ἀρχαίας ἀγάπης καρπὸν ἰδεῖν ἐν τοῖς γράμμασι τῆς γερασμίας Αὐτῆς Μακαριότητος, εἰρήνην πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, σπουδὴν δὲ καὶ μερίμναν ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Κυρίου διαμονῆς, εὐσταθείας, ἐνότητος καὶ εἰλικρινοῦς αὐτῶν συνεργασίας. Ἐπεὶ οὖν τὸ μέγα καὶ θαυμασιὸν καὶ περισπούδαστον τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Κύριον τοῦτο ἀγαθὸν τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης κινδυνεύει εἰς ὄνομα φιλὸν περιστῆναι διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγείσης ἐν τοῖς πολλοῖς τῆς ἀγάπης, νομίζομεν προσήκειν μίαν εἶναι ταύτην σπουδὴν τοῖς γνησίοις καὶ ἀληθινῶς δουλεύουσι τῷ Κυρίῳ, τὸ διαθερμαίνειν τὴν ἀγάπην καὶ συσφιγῆαι ἐπὶ μᾶλλον τοὺς συνδέοντας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ δεσμούς. Ταύτας δὲ ἐνώσαι ἀληθῶς καὶ εἰς ἐνὸς σώματος συναγαγεῖν ἀρμονίαν Ἐκείνου μόνου ἔστιν, τοῦ καὶ τοῖς ξηροῖς ὁστέοις τὴν εἰς νεῦρα καὶ σάρκα πάλιν ἐπάνοδον τῇ ἀφάτῳ Αὐτοῦ δυνάμει χαρίζομενον. Πάντως δὲ τὰ μέγιστα ὁ Κύριος διὰ τῶν ἀξίων Αὐτοῦ ἔργων ἐνεργεῖ. Πάλιν οὖν καὶ ἐνταῦθα τοῖς Πρωθιεράρχαις καὶ Ἱεράρχαις τῶν ἐπὶ μέρος Ἐκκλησιῶν πρέπει τὴν τῶν τηλικούτων διακονίαν ἐπιτίζομεν, ὥστε ὑποτάξει πάντας ἀλλήλοις ἐν ἀγάπῃ καὶ τὴν ἀρχαίαν ἰσχὴν ἀποδοῦναι τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὐδένα γὰρ λανθάνει ἡ χαλεπότης τῶν παρόντων καιρῶν, καθ' οὓς ὁ κόσμος ὅλος μεγάλῳ χειμῶνι καὶ κλύδωνι κατασειεται, καὶ ἐπομένως ἀπαραίτητος ἡ ἐνότης καὶ ἡ ἐκ ταύτης δύναμις εἰς τὸ ἀντιστῆναι πρὸς τοὺς ἐπανισταμένους κλύδωνας τῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ ταῦτα τὰς ἀδελφικὰς διὰ τῶν ἀπαντητικῶν ἡμῶν τῶνδε Γραμμάτων προσφέρομεν τῇ γερασμίᾳ Αὐτῆς Μακαριότητι συγκαρητηρίους προσρήσεις ἡμῶν καὶ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος στηρίζει ἐν παντὶ τὴν γερασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα, ἵνα ἰσχύη Αὕτη αἰεὶ καὶ προπορεύηται τοῦ λαοῦ, ὃν ἐπίστευσε τῇ δεξιᾷ Αὐτῆς ὁ Ὑψιστος, καὶ συνετῶς κυβερνώσα, πάσης ζήτησιν ἀπὸ τῶν ἐναντίων πνευμάτων ἐγειρομένης ὑψηλοτέρα ἰσταμένη τῇ γνώμῃ, ἀβάπτιστον τοῖς ἄλμοις καὶ πικροῖς κύμασι διαφυλάττει τὴν ὀκιάδα, ἀναμένουσα τὴν γαλήνην, ἣν ποιήσει ταῖς Ἐκκλησίαις Αὐτοῦ ὁ Κύριος, ὅταν εὐρεθῆ φωνὴ ἀξία τοῦ διαναστῆσαι Αὐτὸν πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν τῶν ἀνέμων καὶ τῆς θαλάσσης.

Ἐφ' ᾧ φιλήματι ἀγάπης κατασπαζόμενοι τὴν Ὑμε-

τέραν φίλην Μακαριότητα διατελοῦμεν
ἀγαπητὸς Αὐτῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ἀθήνησι
κς'. Σεπτεμβρίου , α 2 λθ'.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

II.—Ὁ Μωϋσῆς προτρέπει τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ φυλάττωσι καὶ νὰ πράττωσι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. 4,1-43 : α') Ἡ ἀνάγκη ἀπολύτου ὑπακοῆς εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Σινᾶ. 4,1-8 : 1) Μετὰ τὴν Μετάβασιν, στίχ. 1α, τὸ μελλοντικὸν ἐπακολούθημα τῆς ὑπακοῆς, στίχ. 1β. 2) Ἄκρος σεβασμὸς εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, στ. 2. Πρβλ. Ματθ. 5,17-19. 3) Οἱ λόγοι τῆς πλήρους ταύτης ὑπακοῆς, στίχ. 3-8 : προσωπικῆ πείρα, στ. 3-4· θέλημα Θεοῦ, στ. 5· ἡ διὰ τῆς θείας ἀποκαλύψεως ἔξαρσις τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, στ. 6,8· ἡ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ, συγκαταβαίνοντος νὰ ἔρχηται εἰς τόσον στενὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, στ. 7.—β') Μηδέποτε νὰ λησμονῶνται τὰ ἐν τῷ ὄρει Χωρῆβ συμβάντα. 4,9-14 : 1) Ἐπίμονος ὑπόμνησις (πρβλ. στ. 6-8) νὰ μὴ λησμονῶνται ποτε οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ, στ. 9α. 2) Καθηκὸν μεταβιβάσεως αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους, στ. 9β. 3) Ὑπόμνησις ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ περὶ ἀνακωνίσεως ἐπισήμου τοῦ θελήματός του ἐν τῷ ὄρει Χωρῆβ καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ ἀναγγελία τοῦ Δεκαλόγου, στ. 10—13. 4) Ὑπόμνησις ῥητῆς πρὸς τὸν Μωϋσεᾶ ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ νὰ διδάξῃ τὸν λαὸν τὸ ἀποκαλυφθὲν θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκτελεῖ αὐτὸ ἐν τῇ Γῇ τῆς Ἐπαγγελίας, στ. 14.—γ') Μεγίστη προφύλαξις ἀπὸ τῆς εἰδωλοτρείας. 4,15-24 : 1) Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰδωλολατρείας ἡτιολογημένη, στ. 15-16· 2) Αἱ παντὸς εἶδους μορφαὶ εἰδωλολατρείας, στ. 17-19· 3) Ὑπόμνησις ἐξαιρετικῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας πρὸς τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὑπόδειξις, ὅπως οὐκ ὀρθρὸν παράπτωμα θὰ ἦτο εἰς αὐτὸν ἐνδεχομένη πτώσις εἰς εἰδωλολατρείαν, στίχ. 20. 4) Ἐπίμονος ἐκκλησιῶν τοῦ Μωϋσεῶς περὶ ἀπολύτου ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Θεόν, στίχ. 21-24, ἐν ἧ ὁ Μωϋσῆς ὑποδεικνύει τὸ ἀπροσωπὸληπτον τοῦ Θεοῦ, πρβλ. στίχ. 21-22, καὶ τὴν ἀγιότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, στ. 24.—δ') Ὁ Μωϋσῆς καθιστᾷ προσεκτικὸν τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, νὰ φοβῆται τὰς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ. 4,25-40 : 1) Ἐπισημότατα καὶ συγγινητικώτατα ὁ Μωϋσῆς προλέγει τὰς τρομερὰς ποινὰς τοῦ Θεοῦ ἐν περιπτώσει πτώσεως εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, στίχ. 25-28. 2) Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπευκτέᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ὁ Μωϋσῆς διδάσκει τὸν λαὸν περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγγίας πρὸς τὸν ἁμαρῶλον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἕως ἵνα «ἐπιστραφῇ οὗτος πρὸς Κύριον τὸν Θεόν», στ. 29-31. 3) Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πεποιθήσεως ὅτι καὶ παρὰ τὴν ἐνδεχομένην πτώσιν τοῦ Ἰσραὴλ, ἂν ἐπιστραφῇ οὗτος ἐν μετανοίᾳ, ὁ Θεὸς θὰ προστατεύῃ καὶ πάλιν αὐτόν, ὁ Μωϋσῆς ἐξαίρει τὴν μέχρι τοῦδε ἐπίδει-

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω τῆς καταστάσεως ἡ «Ἐκκλησία», περιορίζουσα ὡς καὶ τὰ λοιπὰ φύλλα τὴν ἔκδοσίν της, θὰ ἐκδίδηται εἰς τὸ ἐξῆς ἀνά δεκαπενθήμερον ὀκτασέλιδος.

χθεῖσαν εἰδικὴν περὶ τοῦ Ἰσραὴλ πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, στ. 32-38. 4) Κατακλείς τοῦ πρώτου λόγου: προσήλωσις εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, στίχ. 39-40.—ε') Ἱστορικὴ παρένθεσις μεταξὺ τοῦ Α' καὶ τοῦ Β' λόγου: τρεῖς φυγαδευτήριον πόλεις 4,41-43: 1) Ἀριθμὸς τῶν φυγαδευτηρίων πόλεων καὶ σκοπὸς τοῦ καθορισμοῦ αὐτῶν, στίχ. 41-42. 2) Αἱ τρεῖς αὐταὶ πόλεις ὀνομασί, στίχ. 43.

E. I. K.

ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Οἱ ποταμοὶ τῆς χάριτος καὶ συγχωρήσεως, εἰ ἐκπηγάζοντες ἐκ τοῦ Χριστοῦ, οὐδέποτε ξηραίνονται.
2. Ἐκεῖνος πιστεύει πράγματι εἰς τὸν Χριστόν, ἔστις κατὰ τὰς δυσμενεῖς περιστάσεις τῆς ζωῆς του μένει ἀτάραχος.
3. Ὁ πρῶτος ὀμιλῶν δὲν εἶναι πάντοτε ὁ σοφώτερος.
4. Ἡ ὑπερηφάνεια δὲν εἶναι μόνον μωρὰ, ἀλλὰ καὶ ἀνωφελής.
5. Ἡ χάρις καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι δύο ἀντίθετα μὴ δυνάμενα νὰ συνυπάρξωσι. Τὸ ἐν τούτων πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ.
6. Ἡ ἁμαρτία εἶναι δηλητήριον, ἔπερ κατ' ἐλίγον ἀπονεκροῖ τὴν συνείδησιν.
7. Ἡ ἀλήθεια δὲν φοβεῖται τὸ φῶς.
8. Τὸ νὰ ἐπιδιώκῃ τις τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ εὐτυχίαν δι' ἀδίκων μέσων εἶναι ἐπίσης ἀνωφελές, ὡς τὸ σπεῖρειν ἐν τῇ ἄμμῳ.
9. Ἡ ἁμαρτία δὲν δύναται νὰ χαλιναγωγηθῇ, πρέπει νὰ νεκρωθῇ.
10. Ἡ ἀλήθεια ἔχει πάντοτε ὑψηλὰ ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν της.
11. Ὅπως ὑψωθῶμεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ταπεινωθῶμεν.
12. Ὅστις ἔχει δοκιμάσει τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας ἐκτιμᾷ ἰδιαζόντως τὴν ἐν τῷ Χριστῷ ἐλευθερίαν.

K. I. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀνάγκη μετανοίας.

Εἰς τὴν ἐκπάσασαν πολεμικὴν καταγίδα οἱ χριστιανοὶ πρέπει νὰ τηρήσωσιν ἔναντι τῶν τρομερῶν τούτων γεγονότων τὴν ἐμπρέπουσαν στάσιν. Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἀντιληφθῶσι τὸ βαθύτερον αὐτῶν νόημα καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ καταστή τούτο γνωστὸν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν των. Ἀπὸ τῆς ἀπεριωχίας ταύτης ἐνδιαφέρονσα εἶναι ἡ ἀκόλουθος Περικοπὴ τοῦ διαγγέλλματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντοναρίας καὶ Πριμάτου τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίωσεν ἐπὶ τῇ ἐκρήξει τοῦ νέου πολέμου. «Δὲν τολμῶμεν νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν» (δηλ. τὸν πό-

λεμον), λέγει πρὸς τοὺς ἄγγλους ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, «μετ' αἰσθήματος πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν ἰδικὴν μας δικαιοσύνην. Ἐὰν ἐν τῇ ἀνεξερευνητῶν προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ ἡ τρομερὰ μάστιξ τοῦ πολέμου ἐπίκειται ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, θὰ πρέπει νὰ τὸν θεωρῶμεν ὡς τιμωρίαν διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν νόμων τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τούτους πάντα τὰ ἔθνη εὐρέθησαν ἑλλιπῆ καὶ εἶναι ἄξια μέρους τινὸς τῆς τοιαύτης τιμωρίας». Ἡ χώρα ἡμῶν εὐτυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς ἔμεινεν ἔξω τοῦ κυκλώματος, φαίνεται δὲ, χάρις εἰς τὴν συνετήν στάσιν καὶ μέριμναν τῶν κυβερνητικῶν ἡμῶν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παρασυρθῇ εἰς αὐτόν. Δυνάμεθα ὁμοίως νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν ἀπέστημεν ἢ δὲν παραμελήσαμεν τοὺς νόμους τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ; Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τῷ ἀγγέλειαν ὅτι ὁ Πιλάτος ἐφόνευσέ τινας τῶν Γαλιλαίων, ἀναμίξας τὸ αἷμά των μετὰ τῶν θυσῶν αὐτῶν καὶ ὅτι δέκα ὀκτὼ ἄνδρες εὗρον οἰκτρὸν θάνατον ἐκ τῆς καταρρεύσεως τοῦ πύργου τοῦ Σιλωάμ· «δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφείλονται ἐγένοντο παρὰ πάντα ἀνθρώπων τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε». Ἀφορμὴν λοιπὸν πρὸς μετάνοιαν πρέπει νὰ ἀποτελέσωσι διὰ τοὺς χριστιανούς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐκτυλισσόμενα.

Ἡ Γεθσημανὴ τῆς σήμερον.

Ἄλλ' ὁ πόλεμος εἶναι ἐκ τῶν γεγονότων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ ἄφ' ἐνός εἶναι δυνατὸν νὰ φέρωσι τὸν ἄνθρωπον εἰς συναίσθησιν τῆς ἁμαρτωλότητός του καὶ νὰ τὸν ὑποκινήσωσι εἰς μετάνοιαν, ἄφ' ἐτέρου, λόγῳ τῆς βιαιότητός των, ὑπάρχει σοβαρὸς κίνδυνος νὰ προκαλέσωσι τὴν διέγερσιν τοιούτων αἰσθημάτων καὶ σκέψεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντικρὺς ἀντίθετοι τοῦ πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. «Ὁ πόλεμος», εἶπε τελευταίως διάσημος ἄγγλος ἱεροκλήρουξ, «βλάπτει τὰς ἠθικὰς βάσεις. Προκαλεῖ μίσος, ψεῦδος, ὑπερηφάνειαν, σκληρότητα... Κατὰ τὴν προσεχῆ περίοδον νὰ πάθῃ θὰ ἀποχαλινωθῶσιν, βάσιν ἀδικίας θὰ καταπιέζωσι τὰς μέχρι τοῦδε ἀγαθὰς συνειδήσεις καὶ ἡ ἠθικὴ φύσις τινῶν θὰ κατασιροφῇ καὶ θὰ μολυνθῇ... Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν Γεθσημανὴ τῆς σήμερον». Ἄς παρακαλέσωμεν λοιπὸν τὸν ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης νὰ διαφυλάξῃ κατὰ τὴν ταραχώδη ταύτην περίοδον ἀμόλυντον τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀπὸ τῶν δηλητηρίων τοῦ πολέμου καὶ νὰ προφυλάξῃ καὶ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς ζῶντας μεταξὺ τῶν ἔθνων, τὰ ὁποῖα ἐνεργότερον ἀνεμίχθησαν εἰς τὸν πόλεμον, καθαρὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοιούτων παθῶν.

Ἄριστον ἀντίδοτον.

Ἄριστον ἀντίδοτον ἔναντι τῶν τοιούτων δηλητηρίων εἶναι τὸ φάρμακον, τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύει ὁ Κύριος εἰς τὴν ἀδριανὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν, ἡ ὁποία λίαν ἐπικαίρως ἐρχεται νὰ ἐπενθυμίῃ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς πάντας τὸ «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν» καὶ τὸ «εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς,

ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Βεβαίως ἀπέχομεν πολὺ ἀπὸ τοῦ εὐαγγελικοῦ ἰδεώδους, ὡς ἀποδεικνύεται, ἄλλως τε, καὶ ἐκ τοῦ ἐκτραγέτιος πολέμου. Τοῦτο ὁμως δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ παύσωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ ὑπενθυμίζωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους. Ἡ ἀπομάκρυνσις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι πρόξενος τῶν παρόντων δεινῶν, τοῦτο δὲ εἶναι καταφανέστερον σήμερον, ὅτε ἡ θλιβερὰ αὕτη πραγματικότης κεῖται ὠμῆ πρὸ ἡμῶν.

Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ γῆ.

Δεσμοὶ ἰδιαίτεροι συνέδεσαν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν γῆν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμής κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπλάσθη ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ του. Ἡ γῆ τοῦ ἔδιδε στέγην, ἡ γῆ τοῦ ἐπρομήθευε τοὺς καρπούς της καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα της, πρὸς ὠρισμένον δὲ τμημὰ της συνδέετο συνήθως ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς γεννήσεως του μέχρι τοῦ θανάτου του, τμημα πρὸς τὸ ὁποῖον πολλάκις εἶχον συνδεθῆ γενεαὶ ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας του. Οἱ δεσμοὶ δὲ οὗτοι μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς γῆς εἰς τὴν ὁποίαν κατῴκει καὶ ἐκαλλιέργει ἦσαν τόσον ἰσχυροί, ὥστε νὰ μεταδίδουν ἀμοιβαίως τὸν χαρακτήρα τῶν καὶ ἡ οἰκογένεια νὰ λαμβάνη τὴν ἀριωτέραν αὐτῆς ἔκφρασιν, ἐκεῖ ὅπου αὕτη ἠσχολεῖτο περὶ τῆς γῆς τὴν καλλιέργειαν κατὰ πρῶτον λόγον. Ὁ λεγόμενος ὁμως πολιτισμὸς ἦλθε νὰ καταστρέψῃ τοὺς δεσμοὺς τούτους καὶ νὰ ἀποξενώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν γῆν, νὰ συντελέσῃ δὲ καὶ ἐμμέσως ὥστε ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας νὰ ὑποσκαφῆ βαθμιαίως. Ἄλλ' ἰδοῦ, ὅτι ὁ ἀρξάμενος πόλεμος ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ προσέξωσι καὶ πάλιν τὴν γῆν καὶ τὰ προϊόντα της, τὸ κήρυγμα δὲ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐντατικῆς τῆς γῆς καλλιέργειας νὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμῶσωμεν τὰ ἀγαθὰ τῆς γεωργίας. Οἰκογένεια ἡ ὁποία διατηρεῖ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν ἓνα μικρὸν κῆπον καὶ τρέφει μερικὰ κατοικίδια ζῶα ἀποκτιᾷ διὰ τὰ μέλη της περισσότερα θύλακτρα καὶ ἀναπτύσσει τοὺς μεταξὺ τῶν δεσμοὺς, οἱ ὁποῖοι χαλαροῦνται διὰ τῆς διαρκοῦς ἀπασχολήσεως ὄλων τῶν μελῶν αὐτῆς ἐκτὸς τοῦ οἴκου.

Καθήκον ἀλληλεγγύης.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη ἐκκλησις τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς Πριγκηπίσσης Διαδόχου Ἰδρύματος «ἡ Φανέλλα τοῦ στρατιώτου», περὶ ἀποστολῆς εἰς αὐτὸ παντὸς προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς τοὺς στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι χάριν τῆς προσιασίας τῆς πατρίδος εὐρίσκονται μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν των. Βιβλία, περιοδικά, κάλτσες, φανέλλες καὶ τὰ ὅμοια μικρὰ δῶρα εἶναι εὐπρόσδεκτα εἰς τὸ ὡς ἄνω Ἰδρυμα (Λεωφόρος Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου 1). Ἡ προσφορὰ ἐνδὸς τοιούτου μικροῦ δώρου ἀπὸ τοὺς εὐρισκομένους ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ σχετικῇ, χάριτι θείᾳ, ἀνέσει ἀποτελεῖ οὐ μόνον ἐκδήλωσιν ἐγγνωμοσύνης πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐτάχθησαν φύλακες τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀσφαλείας καὶ ἀκεραιότητος, ἀλλὰ καὶ καθήκοντος ἀλληλεγγύης,

τοῦ ὁποίου ἡ παράλειψις σημαίνει ἔλλειψιν ἐκτιμῆσεως πρὸς τὸ ἀγαθὸν τῆς ἐλευθέρας πατρίδος.

* Ἐν τῷ ἐθνονιστηρίῳ λόγῳ του, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ἐν τῷ καθ' ἑρῆ καὶ νῆφ τοῦ Ἁγίου Παύλου ὁ νέος ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου, Δρ. G. F. Fisher, εἶπε μ. ἀ. καὶ τὰ ἑξῆς. «Οἰκοδομοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ὃ ἀποτελοῦντες αὐτήν, εἴμεθα οἱ μεγάλοι βασιλεῖς τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὴν μόνην κίνησιν, ἥτις δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς προόδου. Ἡ ἀντίθεσις τοῦ κόσμου δημιουργεῖ τὸ κατάλληλον κλίμα ἐν τῷ ὁποίῳ εὐχαριστεῖται τὸ ἀθθεντικὸν χριστιανικὸν πνεῦμα. Ὅτε ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐπετέθη κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δὲν ἠθουήθη νὰ ἀνεύρῃ εἰς αὐτὸν οὐδὲν τὸ ἐπιμεπτον. Αἱ ἐπιθέσεις, ἅς ὑφίσταται σήμερον ἡ Ἐκκλησία, ἐπιτοσοῦτῳ καθιστῶσι θλιβερωτέραν τὴν διαπίστασιν, διότι δὲν εἶναι ὀπλισμένη διὰ τὸν ἀγῶνα, ὅπως ἦτο ὁ Θεὸς Διδάσκαλος, καὶ διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν προδίδει τὴν ἰδίαν αὐτῆς ὑπόθεσιν. Ἡ ἐνότῃς ὀλοκλήρου τοῦ σώματος δὲν εἶναι μόνον ἀτελής, εἶναι καὶ διεσπασμένη. Ἡ συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐπιθροασίς τῆς διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τοῦ κόσμου ἐμποδίζεται συνεχῶς, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ χριστιανοί, οἵτινες ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς των προσηλωμένους ἐπὶ τὸν αὐτὸν Ἀρχιτέκτονα, ἐρμηνεύουσι κατὰ διαφόρους τρόπους τὸ σχέδιόν Του.»

ΕΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Παρὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Καθολικῶν Σύρου ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατὰ καθήκον.

Κύριε Διευθυντά,

Συμφώνως πρὸς τὸν περὶ δημοσιογραφίσεως νόμον παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως δημοσιεύσητε ἐν τῷ ὑμετέρῳ δελτίῳ «Ἐκκλησία» τὴν ἀκόλουθον ἐπανορθώσιν.

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 34—35 ἐ. ἔ. τεύχεῖ αὐτοῦ (σελ. 292) ἔγραψεν ὅτι ἡ ἐβδομαδιαία ἐφημερίς «Καθολικὴ» εἶναι ὄργανον τῆς ἀπὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς λαθραίως ἐγκατασταθείσης καὶ δωσῆς ἐνταῦθα Οὐνίας»

Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ πληροφωρήσω τὸν γράψαντα τὴν ἀνωτέρω εἰδήσιν ὅτι ἡ «Καθολικὴ», ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ πρώτῳ αὐτῆς ἀριθμῷ ἐν ἔτει 1928, ἦτο ἐν ἀρχῇ ὄργανον τῆς ἑλληνικῆς καθολικῆς νεολαίας, ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Καθολικῆς Ἱεραρχίας. (Ἴδὲ ἀριθ. 1 καὶ ἰδίως 6).

Γενικευθέντος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφημερίδος, μετετρέπη αὕτη εἰς ὄργανον τῆς ἐν Ἑλλάδι Καθολικῆς Ἱεραρχίας. Ταῦτα διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἱστορίας

Ἐν Σύρῳ τῇ 19ῃ Σεπτεμβρίου 1939.

Μεθ' ὑπολήψεως

† Ἀντώνιος—Γρηγόριος Βουτσίνος

Ἐπίσκοπος Καθολικῶν Σύρου

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησίας»

Ἄ θ ἡ ν α ς

Σημ. «Ἐκκλησίας». Εὐχαρίστως ἐλάβομεν γνῶσιν τῆς ἀνωτέρω ἐπανορθώσεως, ἡ ὁποία ὁμως δὲν ἐξηγεῖ ἐπαρκῶς τὸ γεγονός ὅτι ἡ «Καθολικὴ», ἐνῶ ἐπισήμως παρυσιάζεται ὡς ὄργανον τῆς ἐν Ἑλλάδι Καθολικῆς Ἱεραρχίας, ἐν τούτοις ἐδρεῦει εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν κέντρον τῆς ἐν Ἑλλάδι οὐνιτικῆς προπαγάνδας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ διαρρηθεῖσαν δεκαπενθήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς συνεδριάσεις διεκπεραιώσασα τρεχούσης φύσεως ὑποθέσεις. Εἰς τελευταίαν συνεδρίαν συν-

ἤλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς τρεχούσης περιόδου τῆ 28 φθινόωτος μηνός.

— Ὁ Σεβ. Μητρο. Ἱεραισσοῦ ἐδωρήσατο διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εὐχολόγιον, ἐκδοθὲν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1589, προσερχόμενον δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ἀρναίᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Ὡσαύτως ἡ ἐρίτιμος κυρία τοῦ ἐπιτοῦ τύπου καὶ τοῦ Τουρισμοῦ Ὑψιπουργοῦ, Εἰρήνη Θ. Νικολοῦδη, ἐδωρήσατο διὰ τὸ ἐικονοστάσιον τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὠραία ἀγγυρὰν κανδήλαν, μικρασιατικῆς τέχνης τοῦ 17 αἰῶνος. Πρὸς ἀμφοτέρας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς.

— Συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσῃ ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀναλαμβάνουσης τὰς πρὸς τοῦτο δαπάνας, ἀπεσπάρθησαν ἐπὶ τρίμηνον εἰς μὲν τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Διδυμοτείχου ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν Ἀρχιμ. Δωρόθεος Παλαδίνος, εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Σισανίου καὶ Σιατίσις, Κοζάνης καὶ Γρεβενῶν ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης Ἀρχιμ. Σακράτης Ἀναζηλῆς, εἰς τὴν Ἱ. Μητρο. Φλωρίνης ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαντινείας Ἀρχιμ. Θεόδωρος Κατσάκης, ἐκ δὲ τῶν κληρικῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὁ Ἀρχιμ. Ἡλίας Οἰκονόμου εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Ζιχνῶν καὶ Σιδηροκάστρου, ὁ Ἀρχιμ. Σπυριδῶν Σγουρόπουλος εἰς τὰς Ἱ. Μητροπόλεις Ἀλεξάνδρουπόλεως καὶ Μαργονείας καὶ ὁ Ἀρχιμ. Τίτος Μαιταλάκης εἰς τὴν Ἱ. Μητροπόλιν Ἐλευθεροπόλεως.

— Δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θρησκευμάτων ἐγνωρίσθη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὅτι διὰ Β. Διατάγματος τὸ μὲν ἐξωκλήσιον «Ἄγία» τῆς ἰ. μονῆς ἁγίου Νικολάου Βάθειας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος προσηρτήθη εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γυμνοῦ, παραφυλασσμένης τῆς ἐπ' αὐτοῦ κυριότητος τῆς Μονῆς, ἐν δὲ τῷ συνοικισμῷ Βρυλλίων Χαλανδρίου Ἀττικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ιδρύθη νέα ἐνορία. ἔχουσα ὡς ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος. Δι' ἐτέρου Β. Διατάγματος ἡ ἐν Μαιμουλάδι τῆς ἰ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας ἐνορία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μετανομάσθη εἰς ἐνορίαν ἁγίου Πολυκάργου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τοῦ Βασιλείου συνέστησε τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτου ἐντατικὴν καλλιέργειαν ἀπάσης τῆς κτηματικῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἀνάλογον ἐγγραφοῦν ἀπηρῆθη καὶ πρὸς τὸν Κεντρικὸν Δ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Α.Ε.Π. διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς διατηρητέας περιουσίας.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου θὰ συνεχισθῶσιν κατὰ Παρασκευὴν ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν αἱ ὑπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου παρακλήσεις.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἐπὶ τῷ τραγικῷ θανάτῳ τοῦ Προϋποπουργοῦ τῆς Ρουμανίας μετέβη εἰς τὴν Ρουμανικὴν Πρεσβείαν καὶ συνεληλύθη τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ρουμανίας κ. Τζουβάρα, ὅστις καὶ ἀντεπισκεψθεὶς τὴν Α. Μακαριότητα ἠὺχαρίστησεν αὐτόν.

— Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτῆς τῆς Τουρκίας κ. Ἐνὶς ἐπεσκέψατο τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Τουρ. Πρεσβείαν.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, κατελθὼν τῇ πρωτῇ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς τὸ ἐν Βουλιαγμένην Ἐκκλησιαστικὸν Ὄρφανοτροφεῖον, παρέμεινε μετὰ τῶν Ὀρφανῶν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν προήδρευσε τῆς ἐκ κυριῶν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὄρφανοτροφείου καὶ διεσκέψατο περὶ τῆς κατὰ τὸν λυσιτελέστερον τρόπον προαγωγῆς τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐξυμνησεως τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

— Συνήλθον εἰς συνεδρία ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Μαθητικῶν Συστημάτων καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τοῦ «Οἴκου Τυφλῶν», τῆς «Σιβιτανειδείου Σχολῆς» καὶ τοῦ «Ταμείου Ἀνταλλαξιμῶν».

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε τῷ προπαραλθόντι Σαββάτῳ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου (Γαργαρέτας), τῇ δὲ πρωτῇ τῆς

Κυριακῆς κατὰ τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ Ἀθηνῶν.

— Ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐδόξακε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὁ νέος ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μ. Κυριακόπουλος.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαῆλ, μετέβη εἰς τὸ Ἀ΄ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν καὶ ἐτέλεσε τρισάγιον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν ἀειμνήτων Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου, Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου.

— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου συνήλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡ «Ἐπιτροπὴ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς».

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τὰ ἐγκαινία τοῦ νέου ἐν Ἐκάλῃ περικαλλοῦς Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

— Ἐπεσκέψθησαν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ὁ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπιστρέφων Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριπόλεως κ. Θεοφάνης καὶ ὁ ἐξ ἁγίου Ὄρους ἐπιστρέφων εἰς Ἀλβανίαν Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κορυτσᾶς κ. Εὐλόγιος.

— Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ Ἀθηνῶν ἐγένετο ἡ κηδεα τῆς μητρὸς τοῦ ἐπι τῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ κ. Σπέντζα, καθ' ἣν ἐχοροστάτησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, παρόντη δὲ δλόκληρος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων ἱεραρχῶν, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, συνοδούσας τὴν ἐκφορὰν μέχρι τοῦ τάφου, πολλοὶ τῶν ἀνατάτων κρατικῶν λειτουργῶν καὶ πλῆθος λαοῦ.

— Τῇ 30ῇ Αὐγούστου συνεκροτήθη ἐν Σπάρτῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σ. Μητροπολίτου Σπάρτης κ. Διονυσίου τὸ ἐτήσιον Ἱερατικὸν Συνέδριον. Κατ' αὐτὸ ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησε πρὸς τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ Κλήρου, βάλει τὸν παρατηρήσεων καὶ τῶν πορισμάτων τῆς περιουσίας τὸν ἀνά τὴν ἐπαρχίαν. Ἐξῆρε τὸ ἔργον τῶν κτηνητικῶν Σχολείων καὶ συνέστησε νὰ συνεχισθῇ αὐτὸ μετὰ τοῦ ἰδίου καὶ θερμοῦ ζήλου. Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρεκολούθησε, παρεπιδημῶν ἐν Σπάρτῃ, ὁ Ἀρχιμ. κ. Μελέτιος Γαλανόπουλος, ὑποδιευθυντῆς τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. ὅστις ὠμίλησε περὶ τοῦ ἱερέως ὡς παράγοντος ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ὡς πνευματικοῦ καὶ συμβούλου τῶν ἐν τῇ ἐνορίᾳ του πιστῶν.

— Ἐν Μεσολογγίῳ ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν ἐφημερίων τῆς Ἐπαρχίας Μεσολογγίου, ἐκεῖνων, ὅσοι ἔχουν διορισθῇ Πρόεδροι τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Πρὸς αὐτοὺς ὠμίλησεν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως «Περὶ τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων» διαγράφας τὸν κύκλον ἐντός τοῦ ὁποῦ δύναται νὰ ἐργασθῶν τὰ Φιλόπτωχα Ταμεία καὶ ὑποδείξας διάφορα πρακτικὰ μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἀφ' ἐτέρου ἐν Ἀργινῷ συνεκεντρώθησαν οἱ αἰδεύσαντες Πρόεδροι τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων Ἐπαρχίας Τριφυλίας καὶ τμήματος Ἐπαρχίας Ἐφημερίων. Πρὸς αὐτοὺς ὠμίλησεν ὁ Πρωτοσύγκελλος καὶ συνεζήτησεν εἰτα μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων ἐκείνων διὰ τῶν ὁποῖων τὰ Φιλόπτωχα Ταμεία θὰ δυναθῶν νὰ ἐμπεδωθῶν εἰς τὴν συνειδησὶν τῆς κοινωνίας.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως ἐκδρομῶν ἐξ Ἑλλάδος πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ν. Ὑόρκης, ἐτελεσθῇ ἡ Θ. Λειτουργία ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῶ τῆς Ν. Ὑόρκης, καθ' ἣν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Κύριλλος, ἐπισκέπτης καὶ αὐτὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος ὠμίλησε μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, μεταδὸς εἰς τὸν Ἑλλητισμὸν τῆς Ἀμερικῆς τὰς εὐχὰς τῆς Μητρος Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Μητρος Ἑλλάδος. Κατὰ τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐγένετο ἀστοκλασία εἰτα δὲ ὁ Ἀρχιμ. κ. Εἰρ. Τσουρονάκης ἀπηρῆθη ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου τῶν 250 κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀκολουθῶν ὁ Πρεσβευτῆς

Ι. Μητρόπολις Σπάρτης

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Σπάρτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2512 ε. ε. προκηρῦξεως αὐτῆς, συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 65 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1369 καλεῖ τοὺς βουλευμένους, ὅπως μέχρι τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1939 ἔτους ὑποβάλωσι μετὰ τῶν νομίμων πιστοποιητικῶν αἰτήσεις ὑποψηφιότητος πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐνέργειαν ἐκλογῆς Ἐφημερίου διὰ τὴν χηρεύουσαν θέσιν τοιοῦτου ἐν τῷ χωρίῳ Καταδόβρα τοῦ τόως δήμου Ἀσωποῦ. Ἐν Σπάρτῃ τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1939.

† Ὁ Σπάρτης Διονύσιος

Ι. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Μελισσίων τακτικῷ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην. Ἴνα ὑποβάλωσι ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «Ἐκκλησία», τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Νόμου 1369 «περὶ ἐνορ. ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ἰγυπουργείου Δημοσ. Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονημάτων, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 21 Σεβρίου 1939. † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος

Ι. Μητρόπολις Χίου

Κενωθείσης τῆς ὀργανικῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ Ι. ναοῦ Παναγίας Μουσαίνης τοῦ Δήμου Μροντάδο, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ θέσωσι ὑποψηφιότητα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ὅπως μέχρι τῆς 14 Ὀκτωβρίου ε. ε. ὑποβάλωσι ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369 προβλεπόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα καθὼς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐν Χίῳ τῇ 13ῃ Σεπτεμβρίου 1939. † Ὁ Χίου Ἰωακείμ.

Κενωθείσης τῆς ὀργανικῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ Ι. ναοῦ ἁγ. Γεωργίου τῆς κοινότητος Ὀλύμπου τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ θέσωσι ὑποψηφιότητα διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως μέχρι τῆς 16ης Ὀκτωβρίου ε. ε. ὑποβάλωσι ἡμῖν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 προβλεπόμενα δικαιολογητικά ἔγγραφα καθὼς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐν Χίῳ τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1939. † Ὁ Χίου Ἰωακείμ.

Ι. Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Προκαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ ἔχοντας τὰ κατὰ Νόμον προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις ἐφημερίων: 1) τοῦ ἐν Βαθεῖ Αἰγίνης Ι. ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου καὶ 2) τοῦ ἐν Κουνουπίτῃ Σπετσῶν Ι. ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλωσι ἡμῖν αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν πρὸς ἀνακήρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίων διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐφημερικὰς θέσεις. Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1939.

† Ὁ Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

Ι. Μητρόπολις Κίτρους

Ὀδδενὸς παρουσιασθέντος καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ἡμῶν προκήρυξιν ὑποψηφίου καλοῦμεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ δόσει τῆς 9ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369)38 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» τοὺς βουλευμένους, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑποβάλωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ προμνησθέντος Νόμου δριζύμενα ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, μετὰ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων ἐφημερίων τῆς χηρευούσης θέσεως ἐν τῇ ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς ἁγίας Ἀναλήφως-Κατερίνης. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 20ῃ Σεπτεμβρίου 1939.

† Ὁ Κίτρους Κωνσταντῖνος

Ι. Ἐπισκοπὴ Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν: Πεμονίων Ἀποκορώνου, Ὁρθονίου Κυθωνίας καὶ Κάμπων Κυθωνίας, ἔχοντας δὲ πτυχίον Ἱερατικῆς Σχολῆς ἢ ἀπολυτήριον Γυμνασίου (οἱ τοῦ Γυμνασίου ἐκπαιδεύονται ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον), ὅπως ὑποβάλωσι ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν μέχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1939 τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369)1938 ἀναγκ. Νόμου δριζύμενα δικαιολογητικά ἵνα προδῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Ἐν Χανίοις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1939.

† Ὁ Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου Ἀγαθάγγελος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ι. Μητρόπολις Ὑδρας Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Τὸ τοπικὸν συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοψηφικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς μισθώσεως ἐνεργηθσομένην βίσει τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 695 ε. ε. διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων -δέκα (10) τεμάχια ἀγρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Αἰγίνης, κείμενα εἰς τὴν περιφέρειαν Σφεντοῦρα, Μετοχίου Παχιάς Ράχης καὶ Ἀντισαίου Αἰγίνης ἐκτάσεως ὡς κάτωθι:

- 1) Ἀγρὸς μετὰ 2 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν «Πλατὺ Καζάνι» στρ. 8 καὶ 100 τ. μ. 2) Ἀγρὸς μετὰ 2 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν «Πλατὺ Καζάνι» ἐκτάσεως στρ. 8 καὶ 750 τ. μ. 3) Ἀγρὸς μετὰ 1 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Σπιτάκι τῷ Πορτάρι στρ. 27 καὶ 800 τ. μ. 4) Ἀγρὸς μετὰ 4 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Πορτάρι ἐκτάσεως στρ. 32 καὶ 500 τ. μ. 5) Ἀγρὸς μετὰ 4 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Δοξοπούτι ἐκτάσεως στρ. 42 καὶ 300 τ. μ. 6) Ἀγρὸς μετὰ 24 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Ρόδι ἐκτάσεως στρ. 75 καὶ 800 τ. μ. 7) Ἀγρὸς μετὰ 30 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Μετόχιον Παναγίτσα στρ. 79 καὶ 020 τ. μ. 8) Ἀγρὸς μετὰ 10 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Κούπου ἐκτάσεως στρ. 14 καὶ 700 τ. μ. 9) Ἀγρὸς μετὰ 26 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Κούπου ἐκτάσεως στρ. 63 καὶ 410 τ. μ. 10) Ἀγρὸς μετὰ 4 ἔλαιοδ. εἰς θέσιν Πηγὰδια ἐκτάσεως στρ. 21 καὶ 900 τ. μ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Πόρῳ καὶ ἐν τῷ συνήθῃ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ε. ε., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς.

Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, τῶν σχετικῶν διαγραμμάτων καὶ λοιπῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ ἐν Πόρῳ Ἰγπματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ὅπως γνωρίζωσι ἐγκαιρῶς εἰς τὴν πληρεσίαν διεκπεραιώσεως τῆς «Ἐκκλησίας» (Φιλοθέης 19) τὴν τυχόν ἐπερχομένην ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεώς των. Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Διὰ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς καὶ τὰς ἱερὰς μονὰς Δρχ	100
Διὰ τοὺς λαϊκοὺς	60
Διὰ τοὺς κληρικοὺς καὶ ἱεροσπουδαστὰς	30
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	σελλίν. 10
	ἢ δολλ. 3

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣΗΣ